

CÔNG NGHỊ HIỆP HÀNH 2022 – 2023
Giáo phận vùng Evry – Corbeil –Essonne

NHỮNG HÀNH ĐỘNG CỦA CÔNG NGHỊ HIỆP HÀNH

THƯ MỤC VỤ GỢI TÍN HỮU CÔNG GIÁO VÙNG ESSONNE

« Thần Khí tỏ mình ra nơi mỗi người một cách, là vì ích lợi chung »
(I Cor 12,7)

Anh chị em thân mến trong Thiên Chúa,

Hôm nay, ngày thứ bảy mừng 8 tháng 10, cũng là vọng sinh nhật thứ 56 ngày thành lập giáo phận, tôi xin công bố các sắc lệnh của công nghị thứ tư mang tên **“Giáo Hội Thiên Chúa vùng Essonne, hãy phục âm hóa và chăm sóc lẫn nhau”**.

Chúng ta đã trải qua thời gian lập nhóm họp và sau đó họp lại những hội đồng công nghị trong bối cảnh khủng hoảng y tế và xã hội cộng với những nứt nẻ đã phát sinh, tiếp đến là bối cảnh khủng hoảng do sự nóng lên toàn cầu và chiến tranh Ukraina... Chúng ta cũng đã trải qua các biến cố lạm dụng tình dục và quyền bính trong Giáo Hội. Những cuộc khủng hoảng đó đụng chạm đến lòng tin tưởng và niềm hy vọng của chúng ta và có thể làm cho chúng ta tự khép mình lại. Những môn đệ của Đức Kitô như chúng ta có thể đã bị đêm tối và lòng mệt mỏi nội tâm đe dọa cũng như bị mất hăng say, bị lo lắng phập phồng trong lòng và làm chúng ta mất niềm vui sống Lời Chúa.

Lẽ sống của Giáo Hội và những môn đệ Đức Kitô như chúng ta là sống và phục vụ theo giao ước với Thiên Chúa, nơi Chúa Giêsu cùng với những kẻ Ngài yêu thương. Giáo Hội Đức Kitô tương tự các búp-bê làm tổ tượng trưng cho một hiện tại với nhiều kích cỡ khác nhau, thể hiện từ trong các cộng đoàn huynh đệ nhỏ lân cận cho đến cuộc sống riêng tư và gia đình của mỗi người, điều mà Công Đồng Vaticanô gọi “một cách nào đó là bí tích, nghĩa là dấu chỉ và phương tiện của sự hợp nhất thân mật giữa Thiên Chúa và loài người” (trích theo Hiến Chế Tín Lý Lumen Gentium số 1 : “Ánh Sáng Muôn Dân”). Dấu chỉ cho thấy khởi đầu của một cuộc thành lập và phương tiện để xây dựng dự định của Chúa cho những người Chúa thương.

Chúng ta là dấu chỉ được thể hiện trong lời nói và trong hành động, nếu chúng ta biểu hiện tính nhất quán giữa điều mình tuyên bố và điều mình sống.

“1. Nếu quả thật sự liên kết với Đức Ki-tô đem lại cho chúng ta một niềm an ủi, nếu tình bác ái khích lệ chúng ta, nếu chúng ta được hiệp thông trong Thần Khí, nếu chúng ta sống thân tình và biết cảm thương nhau,

2. thì xin anh em hãy làm cho niềm vui của tôi được trọn vẹn, là hãy có cùng một cảm nghĩ, cùng một lòng mến, cùng một tâm hồn, cùng một ý hướng như nhau.

3. Đừng làm chi vì ganh tị hay vì hư danh, nhưng hãy lấy lòng khiêm nhường mà coi người khác hơn mình.

4. Mỗi người đừng tìm lợi ích cho riêng mình, nhưng hãy tìm lợi ích cho người khác.

5. Giữa anh em với nhau, anh em hãy có những tâm tình như chính Đức Ki-tô Giê-su”. (Ph 2, 1-5).

Không phải vô cớ mà các Tông Đồ Phaolô, Gioan, Phêrô, Giacôbê thường nhắc nhở các cộng đoàn công giáo đầu tiên (như đọc trong thư thứ I Co 1, 3-9 / Jc 2, 1 hoặc Jn 4, 20-21); các ngài mời gọi họ giữ vững hướng đi và tìm lại sự liên kết với Phúc Âm.

Chúng ta cũng giống những cộng đoàn đầu tiên đó, cuộc đời chúng ta lệch lạc giữa những tiếng gọi của Chúa và những gì chúng ta sống, giữa những gì chúng ta muốn sống thật sự và những gì chúng ta sống. Những lệch lạc đó do nhiều yếu tố, chẳng hạn sự từ chối không đón nhận những lời mời gọi của Phúc Âm, những sự tự khép kín, nói tóm lại là do tội lỗi. Những lệch lạc đó cũng liên can đến những giới hạn, những cái nghèo hèn, những cái mong manh nơi chúng ta vì chúng ta chưa đựng kho tàng của Đức Kitô trong những bình sành (2 Co 4, 7). Những lệch lạc đó tồn tại cũng vì chúng ta chưa đạt tới đích mà chúng ta còn đang trên đường đi.

Sở dĩ thánh Phaolô kêu gọi các cộng đoàn ngài thành lập sửa đổi là để tìm lại mục tiêu Phúc Âm. Ngài kêu gọi họ bền đỗ (Ph 4,1; Rm 12), bước tiến tiếp trên đường còn lại, kiên nhẫn (Rm 5, 2-3, 15, 5) và đấu tranh với cuộc chiến đấu tốt đẹp (Ep 6, 10-20), là vì ngài cũng nhìn nhận niềm tin sống động của những cộng đoàn non trẻ và yếu mềm. Ngài không ngớt tạ ơn Chúa vì công việc Chúa đang thực hiện nơi họ. Thánh Phaolô xác tín khi Chúa bắt đầu công trình nơi họ, thì Chúa sẽ làm cho hoàn tất (Ph 1, 1-11; 2 Co 3,3). Thế còn chúng ta, chúng ta có cái nhìn đó trên các cộng đoàn của chúng ta không ?

Khi Chúa sai các môn đệ đi làm sứ mạng, Ngài căn dặn các ông nói những điều Ngài nói và làm những điều Ngài làm (Lc 9, 1-10 / 10, 1-24). Lúc phục sinh, Ngài ban Thánh Thần xuống trên họ và sai các ông đi như Ngài đã được sai đi (Jn 20, 21-22). Để sống sứ vụ chúng ta ngày hôm nay, chúng ta luôn luôn cần bước trở lại từ Đức Kitô là Thiên Chúa trong cuộc sống chúng ta :

- Trở lại từ Đức Kitô bằng cách mỗi cá nhân và mỗi cộng đoàn huynh đệ nhỏ bé tham gia đọc Lời Chúa, nơi vang lên lời Chúa dẫn thân qua Chúa Giêsu Kitô.
- Trở lại từ Đức Kitô để lắng nghe Ngài, để trò chuyện với Ngài và cùng Ngài cầu nguyện với Đức Chúa Cha.
- Trở lại từ Đức Kitô bằng sự nuôi dưỡng đức tin qua cuộc sống mà Ngài đã ban tặng và dâng hiến cho chúng ta để lôi kéo chúng ta sống cuộc sống hiến dâng, và cuộc sống đem lại tình yêu.
- Trở lại từ Đức Kitô để chăm sóc tất cả những gì Chúa đã cho mình, cuộc sống của chúng ta và các anh chị em đồng loại, cuộc sống của toàn thể sự Sáng Tạo mà chúng ta là thành phần trong đó, và là ngôi nhà chung của mọi người, một ngôi nhà chung yếu ớt và ốm đau.

Chúng ta không ngạc nhiên khi tất cả những gợi ý, những cuộc tranh luận, những đề nghị của Hội Đồng Công Nghị nhắm đến ba phục vụ lớn, ba trách nhiệm lớn phải tìm thấy trong những thực tại cuộc đời và trong sứ mạng của Giáo Hội và của các cộng đoàn khác nhau. Ba sự phục vụ đó không phải đưa ra để chọn lựa mặc dù chúng ta dẫn thân không như nhau. Thiếu một trong ba cái là cuộc sống chúng ta sẽ mất thăng bằng. Chúng ta sẽ dễ dàng đứng vững với ba điểm tựa hơn là với một hay hai điểm tựa.

Bí tích rửa tội đã cho chúng ta dự phần vào các chức vụ Ngôn Sứ, Vương Đế, và Tư Tế. Điều đó có nghĩa là chúng ta sống việc loan báo Tin Mừng và làm chứng (*marturia*), chúng ta thực hành lễ bác ái (*diaconia*) và phục vụ trong việc ca tụng và tạ ơn Thiên Chúa (*liturgia*) :

- **Phục vụ việc loan báo Tin Mừng và làm chứng** cho Đấng đã ban sự sống cho chúng ta vì Ngài là Thiên Chúa trong cuộc đời chúng ta. Cũng như vậy, đối với tất cả những người anh chị em chúng ta yêu quý, các con cháu ... anh chị em luôn tìm cách cho đi và chia sẻ những gì tốt đẹp nhất để họ sống, phát triển và thành công trong cuộc đời. Cũng vậy, Thiên Chúa và Phúc Âm là những kho tàng (II Co 4,6) mà chúng ta ước muốn chia sẻ vì nó làm chúng ta sống và sống mà thưởng thức tình yêu Chúa ban cho chúng ta. Chúng ta không phải nện điều đó từ trên xuống

hoặc tuyên bố một cách ồn ào; chúng ta mời gọi và chia sẻ với người khác, Đấng mà chúng ta đã khám phá như là con đường và chân lý cuộc sống chúng ta. Đó là một cuộc phiêu lưu lớn mà chúng ta được mời gọi sống với tư cách người môn đệ truyền giáo, không những với các em thiếu nhi mà cả với các thiếu niên và những trẻ vị thành niên, trong một tiểu bang mà một nửa dân số dưới 30 tuổi (*Sắc Lệnh số 4 đến 8*).

- **Phục vụ đức ái, sự liên đới, và lòng thương mến vô vị lợi** đối với kẻ đương thời và cách riêng đối với những ai đang bị hoặc có thể bị cách nào đó đẩy ra bên lề hay vùng phụ cận của cuộc sống “bình thường”. Những kẻ bé mọn, nghèo khó, bà quả phụ và kẻ mồ côi, những người bệnh tật, những kẻ xa lạ, những người phạm tội mà Thánh Kinh thường nói đến. Quan tâm đến chỗ dành sẵn và đặt để cho những người mà tôi vừa nêu ra, hiện diện trong xã hội cũng như trong các cộng đoàn chúng ta, là một mối quan tâm của Phúc Âm (*Sắc Lệnh 13 đến 20*). Thế thì đã có bao nhiêu sáng kiến được đưa ra và thực hiện trong vùng Essonne, nơi các cộng đoàn, các ban phục vụ, các phong trào và hội đoàn – các sáng kiến vẫn được tiếp tục đưa ra – vì nhiều người công giáo không nhắm mắt trước những sự rối loạn chức năng trong lòng người cũng như trong xã hội chúng ta, những rối loạn chức năng đã làm đau thương cho những kẻ Chúa yêu thương. Ngoài ra, ngày nay, chúng ta không khỏi buộc lòng để tâm với những vấn đề liên can đến môi trường sinh thái. Mùa hè vừa qua đã báo động chúng ta không những về thực tại mà cả về sự khẩn cấp phải hành động trước việc rối loạn của khí hậu vì nó ảnh hưởng đến những kẻ nhỏ bé nghèo khó nhất, buộc người ta phải di dân, và làm cho thế hệ trẻ rất ư âu lo (*Sắc Lệnh số 21 đến 27*).
- **Phục vụ việc đón nhận ơn Chúa, và việc chúc tụng Chúa**, nói riêng trong sự tập họp ngày Chúa Nhật, trong việc cử hành các bí tích, sự cầu nguyện riêng và chung. Nói đơn giản, điều đó thiết yếu cho cuộc sống mỗi người trong các cộng đoàn chúng ta, hầu giúp chúng ta đừng cảm thấy bị đè bẹp bởi số lượng các ban phục vụ mà tôi đã nêu ra, hoặc giúp chúng ta không bị lạnh nhạt đi vì chúng ta sống như mấy cái bình điện không ngừng chạy mà không bao giờ được nạp điện lại. Chúng ta thật sự phải ý thức là chúng ta nhận lãnh từ một Đấng, nhận lãnh từ Cha, Con và Thánh Thần. Đó là ý nghĩa và sự hoàn thành của : việc lắng nghe Lời Chúa, việc cử hành các bí tích, sự hiện diện các thừa tác viên đã được phong chức, sự thông công giữa các cộng đoàn với nhau trong giáo hạt và giáo phận (*Sắc Lệnh số 28 đến 34*).

Đó cũng là sự thách đố đối với chúng ta khi có những cộng đoàn huynh đệ nhỏ bé nảy sinh và tăng triển nhiều để chúng ta có dịp lắng nghe Lời Chúa, hỗ trợ tinh thần với nhau trong cuộc phiêu lưu của nhân loại và của các môn đệ của Chúa (*Sắc Lệnh số 35 đến 38*).

Bí tích rửa tội mời gọi chúng ta tham gia vào ba loại việc phục vụ đó. Ba việc phục vụ đó là do các cộng đoàn và thực tại giáo hội thực hiện. Tôi biết là các cộng đoàn sẽ không thể đảm nhiệm hết được, nhưng quan trọng là mình phải đóng góp.

Các ban điều hành thực thi trách nhiệm trong phạm vi quyền hành và chỉ đạo, cũng cần điều chỉnh hợp lý ba việc phục vụ đó trong các cộng đoàn chúng ta (*Sắc Lệnh số 1 đến 3 và 39 đến 44*).

Cũng vì phẩm chất và chân thật trong các mối tương quan giữa các cộng đoàn và phong trào khi chúng ta làm việc theo ba việc phục vụ mà Giáo Hội chúng ta mới có thể trở thành một ngôi nhà chắc chắn (*Sắc Lệnh số 9 đến 12*).

Quá trình công nghị tiếp diễn qua việc khai mở của nó, qua các cuộc công trường sẽ được thành lập để tổ chức tốt đẹp hơn giáo hội của giáo phận, qua việc đón nhận những thôi thúc trong kỳ Công Nghị Rôma năm 2023.

Trong thời gian tiến hành công nghị này, chúng ta đã cầu xin Chúa : “Trong khi lắng nghe Thánh Thần Chúa nói với dân Chúa ở vùng Essonne, xin Chúa giúp chúng con phân định, củng cố, chọn lựa và sáng tạo những con đường đi cho giáo hội của giáo phận trong những năm sắp tới”.

Tôi xin mời gọi mọi người trong gia đình, trong nhóm sinh hoạt lễ nghi tôn giáo, trong nhóm mục vụ, trong nhóm hoạt động, trong mọi thứ hoạt động ... hãy trau dồi nghiên cứu, nhận lãnh, cầu nguyện, và tìm hiểu xem làm cách nào để bắt đầu xúc tiến thực hiện các sắc lệnh đã đưa ra trong công nghị là “*chăm sóc lẫn nhau như Chúa yêu thương chúng ta*”.

Tôi xin mời gọi mọi người ước muốn và xin ơn Chúa ban cho mọi người ước muốn đó. “Lạy Chúa, khi con gặp một người anh em con, khi con nhìn nó, xin Chúa cho con cái nhìn của Chúa để cái nhìn đó được ánh sáng Chúa chiếu soi để con không phán đoán người đó; ôi Chúa ơi, xin cho con con mắt của Chúa, trái tim của Chúa, bàn tay của Chúa...”. Hãy xin Đức Kitô, Thiên Chúa cuộc đời chúng ta, biết như Ngài, lắng nghe những mong chờ thâm sâu đã đóng ấn cuộc đời cho những ai đang hiện diện trong vùng Essonne; biết nhìn ngắm thực tại với tấm lòng hy vọng trong tất cả mọi sự và trong mỗi người vì Chúa cũng hiện diện trong đó.

Tôi xin mời gọi mọi người, bởi lẽ chúng ta là thành phần một dân tộc anh em của Chúa, là chi thể của một cơ thể, cơ thể của Chúa Kitô, xin mọi người đóng góp vào việc phục vụ trong những ý hướng được công nghị đặt ra vì lợi ích chung.

“Lạy Chúa, xin Chúa giúp con mỗi một ngày tìm nhiều hơn vai trò mà Chúa muốn con đảm nhận trong dân tộc các môn đệ Chúa vì sự hạnh phúc của tất cả” (Trích theo kinh nguyện của Á Thánh Marcel Callo, 1921-1945, trao cho các người lãnh bí tích Thêm Sức trong giáo phận).

Xin chúc tất cả đồng hành dãi bước theo Đức Giêsu Kitô trong tinh thần Chúa Thánh Linh và dưới sự che chở của Đức Trinh Nữ Maria.

Thân mến,

Michel Pansard,
GM vùng Evry-Corbeil-Essonne
Ngày 8 tháng 10 năm 2022

QUÁ TRÌNH ĐÃ TRẢI QUA

... 400 nhóm họp công nghị gồm 2500 người đã chuyển giao 1200 bản đề nghị tóm lược trong một cuốn sổ công nghị.

Trong các giáo hạt, cơ quan phục vụ, và phong trào đã bầu ra 250 thành viên họp thành Hội Đồng Công Nghị. Như vậy, cùng với những thành viên chính thức, tổng cộng là 300 người đã làm việc từ cuốn sổ này, trao đổi, tu chỉnh hoặc đưa ra những kiến nghị khác. Những kiến nghị này đã được hội đồng chuẩn nhận sau cuộc bầu cử đầu tiên. Trong khóa hai của hội nghị, những định hướng và sắc lệnh đã đề ra 12 định hướng với nhiều sắc lệnh đã được chấp nhận cùng với vài công trường (xem dưới đây).

Toàn bộ các sắc lệnh đã được tập trung trong cuốn sách nói về các hành động của công nghị « Phúc Âm hóa và chăm sóc lẫn nhau ».

Nó là kim chỉ nam cho những năm sắp tới. Giờ đến lượt chúng ta thực thi nó trong các nơi mục vụ của chúng ta !

KHÁI QUÁT VÀ THÁCH THỨC CÁC SẮC LỆNH ĐÃ ĐƯỢC CÔNG BỐ

LẬP CHUNG GIÁO HỘI : SL 01-03

«Anh em đừng dập tắt Thần Khí...Hãy cân nhắc mọi sự: điều gì tốt thì giữ» (1 Th 5, 21)

Hiệp hành cần thiết cho việc rao giảng Tin Mừng. Nó là hình thức thể chế của tình huynh đệ mà không ai có thể bỏ qua được, vì không có nó thì không có được chứng tá kitô giáo ngày hôm nay. Chúng ta được mời gọi hoán cải để cuộc hiệp hành trở thành nếp sống thông thường của giáo hội giáo phận.

MỘT ĐỘNG LỰC MỚI CHO GIÁO HỘI ESSONNE : SL 04-12

« Chớ gì đừng có ai coi thường anh vì anh còn trẻ » (1 Tim 4, 12)

Giới trẻ là thành phần quan trọng trong dân số tiểu bang chúng ta, những môn đệ trẻ của Đức Kitô là thành viên của Giáo Hội ngày nay và những ý hướng họ cần được nghe và đề cập tới. Không có họ, thì không có sự hoán cải hiệp hành. Chúng ta hãy cam kết làm Giáo Hội trở thành một ngôi nhà vững chắc mà sự toàn vẹn mỗi người sẽ được tôn trọng.

HÃY SỐNG TÌNH HUYNH ĐỆ BẰNG SỰ CHĂM SÓC LÃN NHAU : SL 13-20

« Hãy tiếp đón nhau mà không lẩm bầm kêu ca » (1 P 4, 9)

Sự đa dạng các thể thức sống mời gọi chúng ta thực hiện động lực của tông huấn “Niềm vui của Tình Yêu” của ĐGH Phanxicô (Amoris Laetitia) : « đón nhận, dẫn dắt, phân định và sáp nhập » những người trong các công đoàn với một chú tâm đặc biệt đối với những người lẻ loi nhất.

VÀ HÃY CHĂM SÓC NGÔI NHÀ CHUNG : SL 21-27

« Tình yêu Đức Ki-tô thôi thúc chúng tôi » (2 Co 5, 14)

Chúng ta nghe tiếng kêu than gào lên từ trái đất và từ kẻ nghèo. Sự khẩn trương của khí hậu và xã hội đã huy động cách riêng các thể hệ trẻ và thôi thúc mỗi người hành động riêng và chung. Chúng ta luôn phải đi từ « làm cho » đến « cải cách với ».

HÃY PHÁT TRIỂN CUỘC SỐNG THIÊN LIÊNG : SL 23-38

« Các tín hữu chuyên cần nghe các Tông Đồ giảng dạy, luôn luôn hiệp thông với nhau, siêng năng tham dự lễ bẻ bánh, và cầu nguyện không ngừng » (TĐCV 2, 42)

Được sáng lập trên nền tảng Đức Kitô, chúng ta sống trong tinh thần Thánh Linh để đón nhận và truyền giao niềm vui Phúc Âm.

Để củng cố nền tảng đó trên phương diện cá nhân và cộng đoàn, những sáng kiến địa phương sẽ được phát triển, nói riêng trong tính chất các lễ nghi và sự tăng trưởng các cộng đoàn huynh đệ nhỏ chia sẻ Lời Chúa và đọc lại cuộc sống.

HÃY CÙNG MANG CHUNG SỰ VỤ GIÁO HỘI : SL 39-44

“Có nhiều đặc sủng khác nhau, nhưng chỉ có một Thần Khí. Thần Khí tỏ mình ra nơi mỗi người một cách, là vì ích chung” (1 Co 12, 4-7)

Mỗi địa phương tìm cho mình những phương tiện để chú tâm đến đời sống và tin tưởng của các thành phố, làng, khu phố và dân chúng để điều chỉnh sự hiện diện và đề nghị mục vụ của chúng ta. Nhờ đó, sứ vụ của Hội Đồng Mục Vụ Giáo Hạt được đổi mới và củng cố.

Những tín hữu đã được rửa tội (giáo dân, thầy phó tế, linh mục, giám mục) nào đã nhận sứ mạng sẽ sinh hoạt chung và cùng chịu trách nhiệm. Chúng ta sẽ đặt trọng sự giáo huấn chung, sự dẫn dắt, những trao đổi và liên lạc.

Sau những tranh luận về Hội Nghị Hiệp Hành, những công trường như sau cần được nói rõ và thực hiện:

- Lược trình và đánh giá hoặc kiểm toán các cấu trúc trong giáo phận cùng những liên hệ trong đó
- Hội đồng mục vụ giáo hạt : cơ cấu và hoạt động
- Hội đồng mục vụ giáo phận : cơ cấu và hoạt động
- Tiếp nhận Công Nghị Roma về Hiệp Hành năm 2023

Ghi chú chữ viết tắt : SL (sắc lệnh)